

תקונים - קלט ע"א

ואת אשתו וכל אשר לו, ויוצר הרע עזר לו בעל ברחו ועונה אמרן. ואם לא - הוא בגדיו ימקלל אותו וכל אשר לו. ומשום זה נקרא לוט, ש晦יא קלות על אותו קאיש ועל ביתה ומגניס קטטה בביתה. זהו שבחוב ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט.

ובאותו זמן, שם, ויאמר אברם אל לוט אל נא תה מרכיבה בני ובינך וגוי כי אנשים אחים אנחנו. מצד שהוא הגוף. ומה אמר לו? הלא כל הארץ לפניו (שם). ומשום זה אמרו בעלי הפנינה, אם ראית שיציר הרע מתגבר עליו, הוליכו לבית המקדש. אם אבן הוא גמוות, ואם פרזל - מחפוץ. אמר רב שמעון לאליך הו! את זה גם ילדים יודעים אותו. אמר לו, רב רבי, ודאי כה הוא, אבל סוד דברי הפרשה הזה אין לנו גלי כה. אלא בני ובינך.

פתח ואמր, שם יט ויהי רעב בארץ. מה הרעב בגין? אלא ורק השם שלקמת הנביעה הארץ השכינה, מיד כתוב ויהי רעב הארץ (שם). וירד אברם מצרים, יורד הקדוש ברוך הוא לדור בגין האגדדים הרעים הללו, כדי שורעו יהיה שמור בינויהם.

אמר לו רב שמעון, רב רבי, והרי כתיב בשכינה הארץ אשר לא במשפטת תאכל בה לחם. אמר לו, ודאי כה הוא! שבעמן היה מתרמאלה כל טוב ולא חסר מפעה (שפע). ואשר לא שומרים הברית, מסתלק השפע מפענה, ונאמר בה ותראה כי ישנה.

ובאותו זמן, אם לא יורד הקדוש ברוך הוא לשמר אורה, יש רשות לאזרחים האחרים לקורב לשם. והוא שגורם זאת זה, יש רשות

הרע והוא עוזר ליה בעל ברחה ועונה אמרן. וαι לאו והוא בגדיו, ולית ליה ולכל דיליה. ובגין דא אתקרי לוט הדתית לוטין על ההוא בר נש ועל ביתה, והוא רע עיל קטטה בביתה. חדא הוא דכתיב שם (ז) ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט.

ובזהוא זמנה (שם יט) ויאמר אברם אל לוט אל נא תה מרכיבה בני ובינך וגוי כי אנשים אחים אנחנו. מטרא דהאי גופא. ומה אמר לו הלא כל הארץ לפניו (שם). ובגין דא אמרו מאירי מתניתין אם ראית שיציר הרע מתגבר עליך הולייכו לבית המקדש. אם אבן הוא גמוות ואם ברזל מתחפוץ. אמר רב שמעון לאליך הו! דאי ינוקי ידעך ליה. אמר ליה רב רבי, ודאי כה הוא, אבל רזא דמליך דפרשṭתא דא, לאו אונין לגלאה הכא אלא בני ובינך.

פתח ואמר (בראשית יט) ויהי רעב בארץ. מי רעב הכא. אלא ודי פדר אסתלק נבייעו מארעא דשבינתא, מיד כתיב ויהי רעב בארץ (שם). וירד אברם מצרים, נחית קודשא בריך הוא לדירא בין סטרין ביישן אלין, בגין זרעא דיליה למחיי בטיר בינויה.

אמר ליה רב שמעון רב רבי והא כתיב בשכינתא (דברים ח ט) הארץ אשר לא במשפטת תאכל בה לחם. אמר ליה ודי כה הוא. הדזמנה דישראל נטרין נטרין אותן ברית, אתמלילאת כל טוב ולא חסר מפעה (גביע). וכד לא שערו ברית אסתלק גביעו מנה), ואתمر בה (בראשית א ט) ותראה כי ישנה. ובזהוא זמנה אי לא נחית קודשא בריך הוא לנטרא לה, אית רשות לסטרין אחרניין לאריכא פמן. ובהוא דגרים דא אית רשו למקטרגא לקטלא ליה. בגין דא אמר